

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WACHTEN OP COLETTE

Een blijspel in drie bedrijven voor senioren

door

1880

Maria Waembeke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3383

PERSONAGES

(5 dames – 3 heren)

JACQUELINE, ronde ex-marktvrouw, flapuit :

PAULA, haar vriendin :

ROSA, simpele ziel, moeder van Marie-Jeanne en vrouw van Lowie :

ANNEKE, nieuwsgierige roddelaarster, houdt cafetaria open :

MARCEL, levenslustige man, overdrijft steeds zijn sportiviteit en mislukt dan :

EMMA, zijn niet zo heel snuggere maar wel heel onhandige zuster :

MON, oude zeur, leest altijd de krant en citeert daaruit :

MENEER JOOSSENS, andere flatbewoner :

DECOR

Gemeenschappelijk zaaltje in centrum met serviceflats.

Toog, enkele tafels met stoelen, kasten, enkele planten ...

Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

KORTE INHOUD

In een flatgebouw voor senioren is de cafetaria meestal de belangrijkste ruimte: gezamenlijke maaltijden, bingonamiddagen enz. Paula en Jacqueline zijn de roddelaars van dienst, terwijl Rosa haar dochter ophemelt. Allen hebben ze een oogje op Marcel, de sportieveling van de groep, terwijl Mon in zijn eentje de krant leest en moppert. De bewoners plannen een feest voor de verjaardag van Colette ; die wordt 100 jaar. Emma, de zuster van Marcel, heeft ervaring met het organiseren van feestelijkheden, die zal hen zeker komen helpen... of toch niet? En wat is er aan de hand met het slotje van het toilet? Dankzij Mon wordt het probleem opgelost, waardoor Paula hem opeens heel aantrekkelijk vindt... Iedereen maakt zich klaar om te repeteren voor het feest van Colette. Spijtig genoeg is Lowie, haar man, weer nergens te vinden. De nummers verlopen natuurlijk niet altijd gesmeerd! Wanneer iedereen met het feest wil beginnen, is Colette er niet. De zoektocht naar Colette en Lowie eindigt met een complete verrassing!

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : Paula en Jacqueline

(Paula en Jacqueline komen binnen, zetten zich aan een tafeltje.)

PAULA : Amai, er is hier nog geen kat. En ik had zeker gedacht dat Rosa onze stoel al zou warm houden voor de bingo straks.

JACQUELINE : Ja, nu je het zegt, ze is daarstraks ook niet komen eten en het waren nog wel frikadellenbollekes in tomatensaus. Dat slaat ze anders nooit over.

PAULA : O, dan zal ze weer naar haar dochter zijn. Je weet wel, die ...

JACQUELINE : *(spottend)* Naar haar Marie-Jeanne? Amai, wat zal ze daar dan seffens weer over stoefen. *(imiteert)* Ons Marie-Jeanne heeft het toch zo druk met haar zaak. Die werkt echt alle dagen tot een stuk in de nacht. Het kind geraakt niet meer bijgeslapen. En dan heeft ze nog zoveel afspraken en vergaderingen in de dag ...

PAULA : Ja, maar Rosa is de enigste die niet weet wat voor afspraken en vergaderingen dat zijn, vooral 's nachts. Er zou toch eens iemand ...

JACQUELINE : Neen Paula, jij moet haar dat zeker niet gaan vertellen. En daarbij, het mens zou het toch niet verstaan, die ziet haar dochter nog altijd als de eeuwige maagd ...

PAULA : Dat maakt het juist zo moeilijk om niet in een lach te schieten als ze weer bezig is. Och, stil nu, daar heb je ze ...

JACQUELINE : Denk eraan, houd je in of ...

SAMEN : Dag, Rosa.

Scène 2 : Paula, Jacqueline, Rosa

(Rosa komt demonstratief binnen terwijl Paula en Jacqueline nog wat aan het bekvechten zijn, gaat bij hen zitten)

ROSA : Dag meisjes, is er iets? Toch geen ruzie aan het maken zeker?

(voordat de anderen iets kunnen antwoorden, gaat ze verder. De twee laten door wederzijdse blikken de dubbelzinnigheid van haar woorden blijken)

Ik kom juist van ons Marie-Jeanne. We zijn samen gaan eten naar een heel chique restaurant, met een glaasje champagne vooraf en een wijntje en een cognacske erbij, allemaal van 'lekt mijn lippeke'.

JACQUELINE : Amai, al goed zat van 's middags.

ROSA : Ze wou per se dat ik een kreeft nam. Awel, ik mag dat eigenlijk niet zo graag, maar het is heel duur en dan kan je dat toch niet laten liggen, nietwaar ... Ons Marie-Jeanne wou eerst nog dat ik ook oesters nam zoals zichzelf, maar dat krijg ik echt niet door mijn strot. Zij moet veel oesters eten van de dokter, zegt ze. Ja, want zij heeft heel veel energie nodig voor de vergaderingen met haar klanten.

JACQUELINE : Noemt ze dat 'vergaderingen'? Ik heb daar een ander woord voor.

PAULA : Jacqueline!

ROSA : En de garçon die wist dat zelfs voordat zij het vroeg, want zij is daar kind aan huis. Die zei : "En voor madame Marie-Jeanne oesters als voorgerecht zeker?"

JACQUELINE : En straks is zij zelf het 'hoofdgerecht' bij haar 'klanten'.

ROSA : En ons Marie-Jeanne zei : "Natuurlijk, Eduard, want hier zijn ze het beste. Die oesters van jullie houden mij recht."

PAULA : *(met suggestief gebaar)* Ben je zeker, dat ze 'recht' zei?

ROSA : Ja, ja. Maar ze kon niet lang blijven, want ze moest nog naar een vergadering met een heel speciale klant uit Duitsland. Een lastige vent zei ze, die moeilijk op zijn gemak gesteld kon worden en dat is toch heel belangrijk als je zaken doet, nietwaar ... En het zou daar heel lang kunnen duren en ze moest nog even langs haar huis om haar kofferke met benodigdheden voor de vergadering te gaan halen ...

JACQUELINE : Benodigdheden zegt ze. Zweepjes en latex-dinges, ja ...

ROSA : Maar ze heeft mij eerst hier afgezet met haar sportcar. Ik persoonlijk zit liever in haar andere auto, die grote Cadillac ...

JACQUELINE : Watte? Kattenbak?

PAULA : Dat is zeker, Rosa, jouw dochter verdient wel goed haar kost zeker. En gemakkelijk ...

ROSA : Dat wel. Ze zegt zelf dat ze alles heeft wat ze wil. Maar ik zou toch liever zien, dat ze eens kennismaakte met een goede vent, want nu heeft ze daar geen tijd voor en binnenkort is het misschien te laat voor haar om van de straat te geraken.

PAULA : Ja, ze moet zeker oppassen om niet op straat te geraken ...

ROSA : Ja maar, ze is toch al een eind in de twintig ...

(de dames bekijken mekaar ongelovig)

... en nog altijd alleen. En het is toch een schoon meisje ... Ik denk dat ze te verlegen is om uit te kijken naar een man ...

(de dames proesten het uit)

wat is er?

JACQUELINE : Nikske, nikske! We dachten ineens tegelijkertijd aan iets plezant ... een moppeke, dat de Marcel daarstraks vertelde aan tafel ...

PAULA : Ja, die Marcel dat is een plezante gast, al is hij van 'over 't water'.

JACQUELINE : Zolang dat hij maar niet begint over zijn 'culture physique'.

ROSA : Awel, ik vind die Marcel eigenlijk wel een knappe vent. Hij is heel wat anders dan mijne Lowie. Die doet de hele dag niet anders dan voor zijn tv zitten. Die ziet alleen maar naar sport, maar zelf er iets aan doen ...

JACQUELINE : Och Rosa, dan heb je er ook geen last van. Mijne Walter zaliger die wist van geen ophouden. Het was alle dagen van dat, maar als je een hele dag in een kraam op de markt hebt gestaan, wil je wel eens een uurtje met je beentjes omhoog liggen. Maar ik was nog niet goed thuis, of ik had weeral een paling in mijn hand. Ik had ook liever gehad, dat hij wat meer naar de tv had gekeken in plaats van ...

ROSA : Ja, het is al goed, maar jij had tenminste nog wat klaps op de markt. Ik heb de

laatste dertig jaar alleen maar tegen de muren staan klappen ...

PAULA : Dan is het nu toch beter : seffens komt de Marcel en dan kan je direct een klappeke doen. Zeg, tussen haakjes, heeft er iemand Colette al gezien vandaag? Het is nu al meer dan twee weken geleden dat ik haar die druppeltjes voor de koppijn heb geleend en ik heb ze nog niet teruggezien ... Die is dat zeker weer vergeten ...

JACQUELINE : Och, dat menske is veel te oud om nog naar beneden te komen. De laatste keer dat ik haar gezien heb, geraakte ze bijna niet meer tot aan de lift. Ze had iets in haar rug, zei ze. Ik heb haar nog een goed zalfke willen geven, maar ze wou niet. Het is nochtans een heel goed zalfke; ik gebruikte dat ook altijd, want van dat sleuren met die bakken met vis op de markt had ik dikwijls last van mijn rug en ...

PAULA : Maar dan was jouw Walter zijn remedie toch veel beter, zeker.

JACQUELINE : Zwijgt stil. En het strafste is dat ze dezelfde avond die zalf toch nog komen vragen is. Maar ze heeft die nog altijd niet teruggegeven en dat is nu toch al wel meer dan een week geleden ... Ze zal toch heel die tube niet leeg gespoten hebben zeker? Je hebt er maar een heel klein beetje van nodig ...

Scène 3 : Paula, Jacqueline, Rosa, Anneke

(Anneke komt binnen en gaat direct aan het tafeltje van de dames zitten.)

ANNEKE : Zeg, wilt ge nu eens wat weten? De Mon is daarstraks gevallen. Hij heeft zijn voet verstuikt en van de dokter mag hij zeker niet te veel bougeren ...

PAULA : Bougeren? Die heeft nog nooit gebougeerd. Het enigste dat die doet is de bladen van zijn gazet omdraaien. Ik zou zelfs niet kunnen zeggen hoe dat hij eruit ziet.

ANNEKE : Ja maar, hij zegt dat het door een nalatigheid van de directie komt dat hij over die traploper gestruikeld is ...

JACQUELINE : Het is niet waar. Hij had dus weer niet gezien waar hij liep, de lomperd ...

ANNEKE : En nu wil hij dat de directie alles betaalt ...

PAULA : Dat is dan toch een verzekeringskwestie, of niet?

ROSA : Och, die Mon, dat is een oesem van een vent, die probeert overal profijt uit te trekken. Ik zou er niet van verschieten, als ... o, dag Mon.

Scène 4 : Paula, Jacqueline, Rosa, Anneke, Mon

(Mon komt binnen met een stok, de voet ingezwachteld. Hij gaat aan de andere tafel zitten en begint zijn krant te lezen zonder een woord te zeggen.)

ROSA : *(harder)* Dag, Mon...

(Mon kijkt even op vanachter zijn krant, mompelt iets en leest verder.)

JACQUELINE : Amai, hij is weer spraakzaam vandaag ... Dag Mon, hoe is het ermee?

Doet je voetje nog zeer?

MON : Natuurlijk dat die zeer doet. En laat me nu gerust, ik ben aan het lezen.

PAULA : *(zogezegd meelevend)* Zeg, Mon, wat heeft de dokter gezegd? Moet die voet niet in de plaaster?

MON : Ja, maak het nog wat erger! Lach maar met een mens. Wijven ...

ROSA : Amai, wees daarmee getrouwd ... Dan nog liever mijne Lowie, dat is tenminste niet zo een zuurpruim.

Scène 5 : Paula, Jacqueline, Rosa, Anneke, Marcel, Mon

(Marcel komt binnengelopen in joggingpak, wil kniebuigingen starten maar stopt halverwege, doet nog enkele armoefeningen om zijn gezicht te redden, gaat naar de tafel van de dames.)

MARCEL : He, de meisjes zijn er al. Zeg, weet je ... *(vertelt mop – iedereen schatert het uit)* ...

PAULA : Zeg, Marcel, heb jij nog iets gehoord van Colette? Is haar rug al beter?

MARCEL : Colette? Neen, het is al een tijdje geleden dat ik haar nog gezien heb. Ik

hoor wel haar tv 's avonds spelen, dus het zal er wel goed mee gaan zeker ...
 Nochtans, ik zou haar eens moeten zien, want zij heeft nog altijd mijn
 verrekijker niet teruggegeven die ze verleden zomer geleend heeft om eens
 even naar de vogeltjes te zien ... Maar nu we het toch over haar hebben...
 jullie weten toch dat ze binnenkort verjaart?

ANNEKE : Verjaart die nog? Wanneer dan?

JACQUELINE : Ja, dat is waar. Zeg, hoe oud wordt ze eigenlijk?

MARCEL : Honderd. Ze wordt overmorgen honderd jaar. Zouden we dat niet moeten
 vieren?

ANNEKE : Een feestje?

ROSA : Hoe dan?

MARCEL : Ik zal het eens aan ons Emma vragen. Dat is mijn jongste zuster, die kan
 goed feestjes organiseren Die deed dat vroeger ook voordat ze op pensioen was
 ... Dat zit zo een beetje in de familie, zie je. Ik deed dat vroeger ook maar het
 was ons Emma haar job en zij heeft nog veel connecties ... Ik zal haar eens
 bellen. Ik ben er zeker van dat ze hier binnen het uur staat. *(af.)*

ANNEKE : Waarom moet hij die Emma erbij halen? Wij kunnen dat zelf toch ook
 doen? En daarbij, honderd jaar worden is tegenwoordig toch ook geen rariteit
 meer ... Een taart en een kommeke koffie zal toch wel genoeg zijn zeker.

ROSA : Honderd jaar ... Dat zou je eigenlijk niet zeggen; je zou haar hooguit tachtig
 geven.

JACQUELINE : Ja en ze gaat nog elke week dansen in de Top Hat, maar een jive zal er
 wel niet meer bij zijn.

PAULA : Ik zou er wel voor willen tekenen, op die leeftijd en nog zo actief. Spijtig dat
 ze het de laatste tijd zo in haar rug heeft ...

ROSA : *(staat recht)* Ik ga eens zien wat mijn Lowie aan het uitspoken is. Hij zou toch
 eens mee naar beneden moeten komen voor de bingo, wie weet heb ik dan wat
 meer geluk. Tot seffens, meisjes. *(af.)*

JACQUELINE : Zeg Paula, wat denk jij ervan? Zou die Lowie wel altijd naar sport
 zitten kijken? Of een bepaald soort sport? Je weet wel ...

(Anneke kijkt nieuwsgierig van de een naar de ander.)

PAULA : Och, die Lowie ziet er mij een voze raap uit. Aan tafel zegt die ook geen woord; het zou een goede kameraad zijn voor die daarover...

(Paula wijzend op Mon, die nog maar eens een blad luidruchtig omslaat)

... maar nu dat je het zegt, ja ... Het is wel een rare. Ik zou er niets van verschieten ...

JACQUELINE : Ja, en ik ben hem ook al eens een paar keer tegengekomen boven op het zonneterras. Daar lag hij helemaal ...ja, helemaal ...

ANNEKE : Watte? Helemaal watte? *(zij begrijpt het ineens)* In de pure (naakt)???

PAULA : En ik heb hem eens zo een boekske zien kopen in de gazettenwinkel. Je weet wel, ik keek ernaar en toen zei hij, dat het voor de artikels was ...

ANNEKE : Staan daar ook artikels in?

JACQUELINE : Ja, ja, dan weet je direct van wie die dochter het heeft.

MON : Zeg, hebben jullie niets anders te doen dan te roddelen over de mensen die er niet zijn? En als je het dan toch doet, doe het dan wat stiller. En hoe laat is het nu? Moet de bingo nog niet beginnen?

PAULA : Och, binnen een uurtje pas.

MON : Waarom zijn jullie dan zo vroeg?

JACQUELINE : Om plaats te houden tiens. Anders moeten we misschien bij de een of andere 'absjaar' gaan zitten en dan is onze hele middag naar de ...

PAULA : *(onderbreekt)* Vaantjes.

MON : *(verdwijnt weer achter zijn krant)* Wijven ... niets dan last ...

Scène 6 : Rosa, Jacqueline, Paula, Mon, Anneke

(Rosa komt terug binnen.)

ROSA : Het is weer hetzelfde. Hij wil niet komen. Het was juist een heel belangrijke match zei hij en hij wou dat niet missen ... *(gaat terug zitten)*

JACQUELINE : Dat geeft niets, het is veel plezanter zonder hem.

Scène 7 : Rosa, Jacqueline, Paula, Anneke, Mon, Marcel

(Marcel komt terug binnen.)

MARCEL : Voilà, het is gebakken. Ze komt direct.

ANNEKE : Wie?

MARCEL : Mijn zuster, die komt hier nu dat feestje organiseren.

ANNEKE : Ja, daar is veel werk aan, dat kan iedereen ...

JACQUELINE : *(geeft Paula een duwtje)* Kom hier maar zitten, Marcel, Paula zal wel wat opschuiven.

(Jacqueline duwt Marcel op een stoel tussen hen in, de dames doen alle moeite om hem te charmeren)

MON : Is de koffie nog niet gereed?

ANNEKE : *(gaat naar toog)* Oké. Mon, ik zal er direct voor zorgen ...

MON : En vergeet deze keer de koekskes niet.

PAULA : Voor mij nog niet, Anneke.

JACQUELINE : Ik ga ook nog efkes wachten. Ik heb juist gedronken en als ik dan nog een koffieke pak, dan ...

PAULA : Is het weer zover? Heb je weer last van je blaas?

ROSA : Ik wacht ook nog even, want ik ben juist gaan eten met ons Marie-Jeanne en het was...

PAULA + JACQUELINE : Ja, ja.

PAULA : We weten het al, dat heb je daarjuist al verteld ...

Scène 8 : Emma, Paula, Jacqueline, Rosa, Anneke, Mon, Marcel, Mr. Joossens

(Op dat ogenblik veel lawaai van vallende dingen achter de coulissen.)

MENEER JOOSSENS : *(achter coulissen)* Aiai. Wat doe jij nu? Kan je niet kijken waar

je loopt? Allez zie nu, al mijn kommisjes op de grond. *(jammert stiller verder)*

(Emma komt achteruitlopend op.)

EMMA : Ja, sorry zene meneer, ik had niet gezien dat u daar liep. Gaat het zo'n beetje? Neen, neen, ik zal niet komen helpen. Ik zou uw dik lijf toch niet kunnen opheffen ... Amai, dat is agressief. U moet zo niet met die stok staan zwaaien, raap liever die pakskes op, als dat blijft liggen valt er misschien nog iemand over. *(gaat naar Marcel, die intussen opgestaan is)* Dat is wel een onbeleefde meneer zene Marcel ...

MARCEL : Ja, wat wil je, met die oude mensen ... je hebt je toch geen pijn gedaan? Neen? Goed dan, zet je hier maar bij ons, want je moet ons helpen met een feest voor een honderdjarige ... Dit zijn Jacqueline, Paul en Rosa, het feestcomité van dienst ...

ROSA : Feestcomité? Ik wist nog niet eens dat ze verjaarde.

JACQUELINE : Ik wil wel, maar alleen als jij voorzitter wordt, Marcel.

PAULA : Ja, dan zie ik het ook wel zitten.

ANNEKE : *(roept van achter de toog)* En ikke? Mag ik niet meedoen?

MARCEL : Kom er maar bij, Anneke. Tenslotte ben jij de baas van de feestzaal, dus jij moet er zeker bij zijn.

MON : Allez, die koffie zal wel voor morgen zijn ... wijven ... Ik ga liever op mijn kamer mijn gazet voortlezen.

(Mon wil weggaan, maar Marcel roept hem terug)

MARCEL : Maar neen Mon, we kunnen je zeker goed gebruiken, hoer zie, kom er maar bijzitten.

MON : Neen merci. Daarbij, ik moet nog eens even naar achter. Misschien kom ik daarna wel, als ik goesting heb ...*(verdwijnt schuifelend)*

ANNEKE : Allez vooruit, laat maar horen dingeske, ...

EMMA : Ja maar, nu overval je me wel een beetje. Ik moet eerst weten, wat een budget ik heb om artiesten te kunnen inhuren ...

ROSA : Budget? Wat is dat?

JACQUELINE : Geld, Rosa ...

ROSA : Maar ik heb geen geld. Ons Marie-Jeanne ...

PAULA : Ja ja, Rosa, ons Marie-Jeanne heeft wel 'budget', maar daar zijn we nu niks mee.

MARCEL : Luister even Emma, het zou allemaal zo goedkoop mogelijk of gratis moeten zijn; voor het goede doel, zie je ... en dat is toch reclame voor die mannen ...

EMMA : Ja, ik weet niet, dat zal niet gemakkelijk zijn ...

MARCEL : Weet je wat? Laat ons eerst eens nadenken over wat we graag zouden willen en dan kan ons Emma zien of dat haalbaar is ... Anneke, zou ons Emma al een kommeke koffie kunnen krijgen? Dan kan ze veel beter werken ...

(Anneke gaat naar de toog om koffie te halen.)

EMMA : Ja, met 3 klontjes alstublieft, ik ben nogal een zoetebek ... Even mijn notaboekje pakken ... *(ze neemt haar tas, graait erin, er vliegen allerlei toilethenodigheden en zo op de grond)* O, sorry.

(Marcel helpt bij oprapen)

Ik ben een beetje zenuwachtig, zie je ...

MARCEL : Dat is niets, meisje, ...

EMMA : Oei, mijn adresboekje ligt nog in de auto. Ik zal het vlug gaan halen.

(Emma springt recht, waarbij alles weer op de grond valt en Marcel weer kan gaan rapen. Ze loopt naar buiten en daar hoor je weer een gestommel.)

(achter de coulissen) O, pardon, mijnheer, ik had u niet gezien, ...

MENEER JOOSSENS : *(achter de coulissen)* Dat is nu verdomme twee keer.

EMMA : Ja, hi, hi, en de derde keer trakteer je nietwaar?

ANNEKE : *(komt de koffie brengen.)* Op jouw rekening zeker, Marcel?

MARCEL : Ja, dat is goed, Anneke, ...

PAULA : Misschien kunnen we al beginnen...

ROSA : O ja, we kunnen al beginnen ... met wat, Paula?

PAULA : Met nadenken over wat we zouden willen voor het feestje van Colette natuurlijk. Heeft er iemand een idee?

ANNEKE : Maar het mag niets zijn waardoor mijn vloer hier beschadigd wordt. Het kost anders stukken van mensen om die te laten opkuisen.

PAULA : Een goochelaar?

ANNEKE : Een buikspreker?

JACQUELINE : Een Chippendale?

ROSA : Een clown?

ANNEKE : Denk aan mijn vloer.

ROSA : ... met ballonnen?

MARCEL : Een zanger?

Scène 9 : Paula, Jacqueline, Emma, Anneke, Rosa, Marcel, Mr. Joossens

(Weer gestommel in de gang.)

MENEER JOOSSENS : *(achter de coulissen)* Hoe is dat nu verdomme mogelijk? Dat is nu al drie keer, dat je mij omver loopt. Stomme ros.

EMMA : *(komt terug binnen met notaboekje en een balpen; naar meneer Joossens, achter de coulissen)* Ja, sorry, mijnheer, maar deze keer was het niet zo erg hoor. Dat telt niet ... Zo, hier zijn we! *(doe het notaboekje open en wil beginnen schrijven)* Oei, mijn bicje doe het niet meer ... Heeft er iemand misschien een potlood of zo voor mij?

(Paula neemt een balpen uit haar tas en geeft die aan Emma, onderwijl bedenkelijk gezicht trekkend naar Jacqueline.)

MARCEL : Kom Emma, drink eerst even, dan gaat het veel beter ... *(naar de dames)*